

Sygn. akt III AUa 523/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Krystyna Smaga
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz (spr.)
Protokolant: sekr. sądowy Maciej Mazuryk	

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2013 r. w Lublinie

sprawy J. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji wnioskodawcy J. K. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu

z dnia 13 marca 2013 r. sygn. akt VI U 862/12

oddala apelację.

III AUa 523/13

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. decyzją z dnia 16 maja 2012 roku odmówił J. K. (1) prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, ponieważ wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 roku nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Radomiu wniósł wnioskodawca J. K. (1), wnosząc o zmianę decyzji i ustalenie mu prawa do dochodzonego świadczenia. Zarzucił, że wydana decyzja jest dla niego krzywdząca i pozbawia go prawa do wcześniejszej emerytury.

Wyrokiem z dnia 13 marca 2013 roku Sąd Okręgowy w Radomiu oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że J. K. (1), urodzony (...), złożył w dniu 26 kwietnia 2012 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Wnioskodawca udowodnił łącznie na dzień 1 stycznia 1999 roku 30 lat, miesiąc i 15 dni stażu pracy, w tym 29 lat 11 miesięcy

okresów składkowych i 2 miesiące 15 dni okresów nieskładkowych. Organ rentowy nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okresów:

1/ od 29 maja 1972 roku do 25 kwietnia 1973 roku oraz od 11 kwietnia 1975 roku do 15 marca 1977 roku (wnioskodawca w okresie od 26 kwietnia 1973 r. do 10 kwietnia 1975 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową) w (...)w O. na stanowisku traktorzysty, bowiem w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach nie powołano charakteru pracy zgodnie z działem, pozycją Wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze /Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm./ oraz zarządzenia resortowego;

2/ od 11 maja 1977 roku do 2 września 1985 roku w (...)w G. na stanowisku mechanika maszyn , bowiem w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach nie powołano charakteru pracy zgodnie z działem, pozycją Wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

3/ od 01.12.1986 r. do 31.05.1987 r. od 01.12.1987 r. do 31.05.1988 r. od 01.12.1988 r. do 31.05.1989 r. od 01.12.1989 r. do 31.05.1990 r. od 01.12.1990 r. do 31.05.1991 r. od 01.12.1991 r. do 31.05.1992 r. i od 01.12.1992 r. do 31.05.1993 r. w (...) S.A. Oddziale – Zakładzie (...) w S., bowiem wnioskodawca nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych, zaś w „zwykłym” świadectwie pracy wskazane jest stanowisko aparatowy, starszy aparatowy;

Sąd z urzędu ustalił, że J. K. (1) w okresie od 1 sierpnia 1968 roku do 8 maja 1972 roku był zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w M.. Wnioskodawca pracował na stanowisku mechanika maszyn, zajmował się reperacją ciągników i maszyn rolniczych, przy czym od czerwca 1971 roku do końca zatrudnienia zajmował stanowisko operatora sprężarki powietrznej. Zajmował się obsługą sprężarki i młotem pneumatycznym ciął dziury pod ustawienie maszyn.

Wnioskodawca w trakcie prowadzonego postępowania sądowego okazał prawo jazdy, w którym widnieje zapis, iż od 8 lipca 1971 roku posiada uprawnienia na kategorię T. W okresie od 29 maja 1972 roku do 15 marca 1977 roku był zatrudniony jako pracownik w (...) w O. na stanowisku traktorzysty. Pracę wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy. Wnioskodawca latem pracował na polach rolników, którzy zamawiali usługi w (...). Wykonywał oranie, sprężynowanie, koszenie. Kosiarke dopinał do traktora. Zimą sypał piasek na drodze przy odśnieżaniu. Zajmował się również przewożeniem materiałów budowlanych i artykułów spożywczych. Te materiały przewoził do (...) w O.. Pracę świadczył na całym terenie należącym do obsługi (...), między innymi w filii w K.. Wnioskodawca zajmował się też przewożeniem kamienia, piasku, dowożeniem wody dla firmy, która zajmowała się wykonywaniem odwiertów w poszukiwaniu minerałów. Wnioskodawca pracował minimum 8 godzin dziennie. Wynagradzany był według stawki godzinowej, pobierał również premię. Otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szkodliwych. W okresie od 26 kwietnia 1973 roku do dnia 10 kwietnia 1975 roku odbywał zasadniczą służbę wojskową.

W okresie od 11 maja 1977 roku do 2 września 1985 roku był zatrudniony jako pracownik w (...) w G. na stanowisku mechanika. Pracę wykonywał w pełnym wymiarze czasu. Pracował jako mechanik samochodowy i mechanik maszyn rolniczych. Zajmował się naprawą maszyn rolniczych, ciągników, samochodów i autobusów. Do czynności, jakie wnioskodawca musiał wykonać należała reperacja skrzyni biegów, hamulców, uszczelek pod głowicami oraz bieżąca naprawa. W zakładzie nie było kanałów. W momencie awarii samochodu, wnioskodawca w zależności od miejsca, dokonywał naprawy pojazdu albo w hali, albo na powietrzu. Remontował (...), (...), autobusy – pojazdy ciężarowe. Spordycznie, na polecenie kierownika, jeździł ciągnikiem.

Na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 11 października 1985 roku został zatrudniony na okres próbny w pełnym wymiarze czasu pracy z powierzeniem obowiązków aparatowego na Wydziale (...) Zakładu (...) w S.. Na podstawie kolejnej umowy o pracę zawartej 24 października 1985 roku został zatrudniony na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na Wydziale (...)z powierzeniem obowiązków aparatowego. W okresie od 15 lutego 1988 roku do 31 maja 1988 roku odbył kurs kierowców wózków akumulatorowych i spalinowych, uzyskując 31 maja 1988 roku kwalifikacje kierowcy wózków akumulatorowych i spalinowych. W dniu 5 stycznia 1990 roku złożył egzamin w zakresie obsługi urządzeń cieplnych parowych

i wodnych z uprawnieniami obsługi stacji filtrów w (...), w P., uzyskując zaświadczenie kwalifikacyjne E w zakresie eksploatacji urządzeń energetycznych Stowarzyszenia (...). Wnioskodawca pracował pół roku jako aparatowy na mroźniakach,

a drugie pół roku na wydziale koncentratów. Przez cały okres zatrudnienia, wnioskodawca miał wpisane w angażach stanowisko aparatowego, starszego aparatowego. Od początku grudnia do maja pracował wyłącznie na mroźniakach, w wydziale (...). Na mroźniakach panowała temperatura do -20 stopni Celsjusza. Pracę wykonywał w zimnej pakowni i w komorach.

W komorach wysypywał warzywa i owoce na stoły z worków. W komorach panowała temperatura -25 stopni Celsjusza. W zakładzie było 8 komór. Wnioskodawca sypał w torebki warzywa i zsypywał warzywa do mieszadła, to było przesypywane wózkami do H. – maszyny pakującej warzywa

w torebki 0,5 kg. Od czerwca do końca listopada pracował w Wydziale (...). W tym wydziale zajmował się zagęszczaniem soku, odparowywaniem wody z koncentratów. Wykonywał te czynności na stacji wyparnej. Obsługiwał pompy zasilane prądem. Na wydziale (...) wszyscy pracownicy mieli wpisany w angaż „aparatowy”. Na wydziale koncentratów były prasy, które zginały owoce, młynki do rozdrabniania owoców, filtry do czyszczenia soków.

Sąd Okręgowy orzekł, że w oparciu o przepis art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 Nr 153, poz. 1227 j.t.) wnioskodawca urodzony po dniu 31 grudnia 1948 roku mógłby uzyskać prawo do emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32 – czyli 60 roku życia, pod warunkiem osiągnięcia w dniu wejścia w życie ustawy 15 letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okresu składkowy i nieskładkowego wynoszącego 25 lat. Poza sporem w niniejszej sprawie pozostaje, że wnioskodawca osiągnął wiek 60 lat i udowodnił wymagany 25 letni okres zatrudnienia, nie przystąpił również do otwartego funduszu emerytalnego i ostatni stosunek pracy został rozwiązany.

Sprawą sporną pozostało ustalenie, czy wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A w wymiarze, co najmniej 15 lat i czy okres ten osiągnął przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Sąd Okręgowy odnośnie okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Państwowym Ośrodku (...) w M. na podstawie zgromadzonych dowodów w postaci świadectwa pracy, zeznań wnioskodawcy stwierdził, że J. K. (1) był zatrudniony w okresie od 1 sierpnia 1968 roku do 8 maja 1972 roku. Pracował na stanowisku mechanika maszyn, przy czym od czerwca 1971 roku do końca zatrudnienia zajmował stanowisko operatora sprężarki powietrznej.

Sąd Okręgowy z urzędu uznał, że wnioskodawca w Państwowym Ośrodku (...) w M. od dnia 1 czerwca 1971 roku do 08 maja 1972 roku (11 miesięcy 8 dni) na stanowisku operatora sprężarki powietrznej pracował w warunkach szczególnych. Prace jakie wykonywał wnioskodawca były pracami polegającymi na obsłudze urządzeń i narzędzi wibracyjnych, wykazanych w dziale XIV poz. 18 Wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze /Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm./. Sąd dał wiarę twierdzeniom wnioskodawcy odnośnie wykonywanych przez niego czynności na stanowisku operatora sprężarki powietrznej. Z kolei czynności, jakimi zajmował się na stanowisku mechanika maszyn od 1 sierpnia 1968 roku do 31 maja 1971 roku, na którym to stanowisku zajmował się reperacją ciągników i maszyn rolniczych, zarówno latem, jak i zimą, nie mogły być zaliczone do prac wykonywanych w warunkach szczególnych, bowiem jak sam przyznał wnioskodawca, nie dokonywał tychże napraw w kanałach remontowych, bowiem nawet takiego kanału nie było w zakładzie..

Odnośnie zatrudnienia wnioskodawcy w (...)

w O., Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci świadectwa wykonywania prac

w szczególnych warunkach, „zwykłego” świadectwa pracy, zeznań świadka J. K. (2) oraz zeznań samego wnioskodawcy, że był on zatrudniony w okresie od 29 maja 1972 roku do 15 marca 1977 roku na stanowisku traktorzysty. Ponadto w dniu 18 lutego 1974 roku ukończył 3-letnią naukę w Ośrodku (...) w zakresie (...) Szkoły (...)

w M. w zawodzie mechanik maszyn i narzędzi rolniczych, co potwierdza świadectwo ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej.

Wnioskodawca na stanowisku traktorzysty, pracę wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy, nie będąc członkiem Spółdzielni, tylko jej pracownikiem. W okresie od 26 kwietnia 1973 roku do dnia 10 kwietnia 1975 roku odbywał zasadniczą służbę wojskową. Sąd dał wiarę twierdzeniom wnioskodawcy oraz świadka J. K. (2), który był dyspozytorem w filii (...) w K.. Sąd Okręgowy zarówno zeznania świadka, jak i wnioskodawcy uznał za wiarygodne, obiektywne i stanowiące miarodajny dowód w sprawie i materiał dowodowy pozwolił uznać, że wnioskodawca będąc zatrudniony na stanowisku traktorzysty w okresie od 29 maja 1972 roku do 15 marca 1977 roku (4 lata 7 miesięcy 18 dni) w Spółdzielni Kółek Rolniczych w O. wykonywał pracę kierowcy ciągnika, wskazaną w dziale VIII, poz. 3 Wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze /Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm./.

Odnośnie kolejnego spornego okresu, to jest okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...)w G. w okresie od 11 maja 1977 roku do 2 września 1985 roku, Sąd Okręgowy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postaci świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach „zwykłego” świadectwa pracy, zeznań świadków J. L., S. K. oraz samego wnioskodawcy ustalił, że wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku mechanika w pełnym wymiarze czasu. Pracował jako mechanik samochodowy i mechanik maszyn rolniczych. Zajmował się naprawą maszyn rolniczych, ciągników, samochodów i autobusów. Do czynności, jakie wnioskodawca musiał wykonać należała reperacja skrzyni biegów, hamulców, uszczelki pod głowicami oraz bieżąca naprawa. W zakładzie nie było kanałów. W momencie awarii samochodu, wnioskodawca w zależności od miejsca, dokonywał naprawy pojazdu albo w hali, albo na powietrzu. Remontował (...), (...), autobusy – pojazdy ciężarowe. Sporadycznie, na polecenie kierownika, jeździł ciągnikiem.

Świadkowie J. L. oraz S. K. wskazali, jakie czynności wykonywał wnioskodawca na stanowisku mechanika maszyn i swoje zeznania oparł na własnych obserwacjach. Świadek L. wskazał w swoich zeznaniach, że wnioskodawca na stanowisku mechanika zajmował się naprawą ciągników, maszyn rolniczych, samochodów ciężarowych: (...), (...). W zakładzie nie było kanału. Leżało się na deskach, tekturach i tak dokonywało się naprawy pojazdów. Świadek pomagał wnioskodawcy przy naprawie ciągnika. Wnioskodawca latem i zimą naprawiał samochody. Świadek był zatrudniony na stanowisku kierowcy ciągnika – traktorzysty w latach 1975 – 1990 i uzyskał prawo do wcześniejszej emerytury dzięki wyrokowi sądowemu. Świadek S. K., który był zatrudniony w (...) w G. w latach 1974 – 1993 na stanowisku kierowcy, wskazał w swoich zeznaniach, iż wnioskodawca pracował na stanowisku mechanika maszyn i podlegał Dyrektorowi (...)u. Praca wnioskodawcy polegała na reperowaniu samochodów ciężarowych: (...) oraz ciągników. W Spółdzielni były 4 (...), 4 autobusy, 32 ciągniki, kombajny, glebogryzarki, pługi i sprzęty rolnicze do uprawy pola. Zimą reperował samochody na nieogrzewanej hali, a latem na powietrzu. W Spółdzielni nie było kanałów do reperacji. Sąd Okręgowy zarówno zeznania wyżej wymienionych świadków, jak i wnioskodawcy uznał za wiarygodne, obiektywne i stanowiące miarodajny dowód w sprawie. Opierając się na tych dowodach Sąd Okręgowy stwierdził, że wnioskodawca będąc zatrudniony na stanowisku mechanika maszyn w (...)w G. w okresie od 11 maja 1977 roku do 02 września 1985 roku nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych, wskazanej w dziale XIV poz. 16 Wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze /Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm./, to jest prac wykonywanych w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych. Wnioskodawca na stanowisku mechanika maszyn, nie wykonywał czynności naprawczych w kanałach Spółdzielni, bowiem takich w (...) w G. nie było.

Odnośnie kolejnego okresu spornego, to jest okresu zatrudnienia wnioskodawcy J. K. (1) w Zakładzie (...) w S. na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postaci dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych wnioskodawcy, zeznań świadków: W. D., P. S., samego wnioskodawcy Sąd Okręgowy ustalił, iż wnioskodawca na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 11 października 1985 roku został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy z powierzeniem obowiązków aparaturowego na Wydziale (...) Zakładu (...) w S.. Wnioskodawca pracował pół

roku jako aparatowy na mrożonkach, a drugie pół roku na wydziale koncentratów. Przez cały okres zatrudnienia, wnioskodawca miał wpisane w angażach stanowisko aparatowego, starszego aparatowego. Od początku grudnia do maja pracował wyłącznie na mrożonkach, w wydziale P-11, gdzie panowała temperatura do -20 stopni Celsjusza. Sąd Okręgowy przyjął, że prace wykonywane w zakładzie, w którym pracował wnioskodawca należy sklasyfikować jako prace z działu X wykazu A, czyli w rolnictwie i przemyśle rolno – spożywczym. W tym dziale tylko punkt 7 prace w chłodniach składowych i przyzakładowych o temperaturze wewnętrznej poniżej 0 stopni może odnosić się do (...) H.. Zarówno Uchwała nr 14/84 Zarządu Centrali Spółdzielni (...) z 23.03.1984 r. w dziale X poz. 7 pkt. 9 obowiązująca w czasie kiedy Zakład był Spółdzielnią, jak i Zarządzenie nr 16 Ministra Rolnictwa i Leśnictwa, i Gospodarki Żywnościowej z 04.11.1988 r. /Dz.Urz. nr 2 poz. 4/ też w dziale X poz. 7 pkt. 9 wymienia stanowisko mrożonkowego, na którym wykonywana praca jest zaliczana do prac w warunkach szczególnych. W dziale X nie są wymienione stanowiska pracy z wydziału koncentratów.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe, uznał, iż jedynie praca wnioskodawcy J. K. (1) na stanowisku aparatowego, starszego aparatowego w Wydziale (...)w okresie półrocza, to jest od grudnia do maja włącznie każdego roku w okresie zatrudnienia wnioskodawcy, to jest od 11.10.1985 roku do 31.12.1998 roku (13 lat 2 miesiące 20 dni) /co stanowi okres 6 lat 7 miesięcy 10 dni/ była pracą wykonywaną w warunkach szczególnych wskazaną w dziale X poz. 7 Wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze /Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm./, to jest prace w chłodniach składowych i przyzakładowych o temperaturze wewnętrznej poniżej 0 stopni Celsjusza.

Podsumowując, łączny okres pracy wnioskodawcy J. K. (1) w warunkach szczególnych wynosi 12 lat 2 miesiące 6 dni (to jest zaliczony przez Sąd Okręgowy okres od dnia 1 czerwca 1971 roku do 8 maja 1972 roku (11 miesięcy 8 dni) w Państwowym Ośrodku (...) w M., okres od dnia 29 maja 1972 roku do dnia 15 marca 1977 roku (4 lata 7 miesięcy 18 dni) w (...)w O. oraz okres 6 lat 7 miesięcy 10 dni w (...) S.A. O/ (...) w S.), a zatem nie przekracza ustawowego wymaganego ustawą 15 – letniego wymiaru okresu pracy w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca J. K. (1) nie spełnia zatem warunków do uzyskania prawa do emerytury, w niższym wieku emerytalnym na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej oraz w/w przepisów, bowiem nie udowodnił on łącznie 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Od tego wyroku apelację wniósł wnioskodawca J. K. (1) zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucał błędne ustalenia faktyczne mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy i wnosił o jego zmianę i przyznanie prawa do emerytury. Ponadto wnosił o dopuszczenie dowodu z dokumentów – umowy o pracę z dnia 10 maja 1977 roku oraz aneksu do umowy z dnia 27 listopada 1980 roku na okoliczność zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w G. w okresie od 11 maja 1977 roku do dnia 1 listopada 1980 roku w charakterze traktorzysty, a nie mechanika jak błędnie ustalił Sąd Okręgowy w Radomiu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny nie stwierdza żadnego błędu w ustaleniach faktycznych. Istota sprawy sprowadzała się do ustalenia, czy wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał czynności wymienione w wykazie A uprawniające do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym.

Sąd Okręgowy przeprowadził z urzędu bardzo drobiazgowo i wnikliwe postępowanie dowodowe i przeanalizował wszystkie dostępne dokumenty dotyczące zatrudnienia wnioskodawcy u kolejnych pracodawców w celu wyjaśnienia rodzaju wykonywanej przez niego pracy, przesłuchał też wnioskodawcę i zgłoszonych przez niego świadków, mających potwierdzić, że w których zakładach pracy pracował w warunkach szczególnych. Odnosząc się do podnoszonego w apelacji zarzutu, jakoby w (...)w G. w okresie od 11 maja 1977 roku do dnia 1 listopada 1980 wnioskodawca miał

pracować, nie jako mechanik, ale traktorzysta, należy przypomnieć wnioskodawcy, że zarówno świadectwo pracy wystawione przez pracodawcę w dniu 5 sierpnia 1997 roku (k.17 akt rentowych), jak i świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych (bez daty) (k.21 akt rentowych), jak i wszelkie dowody osobowe w postaci zeznań świadków J. L. (k.23 akt), S. K. (k.35v akt) i wnioskodawcy (k.36 akt) wskazują jednoznacznie, że rodzaj wykonywanych przez wnioskodawcę w ciągu całego okresu zatrudnienia w tej Spółdzielni odpowiadał stanowisku mechanika. Co więcej, wnioskodawca przesłuchany w dniu 29 października 2012 roku (k.22v akt) stanowczo zaprzeczył, jakoby wykonywał inne prace, w tym traktorzysty, wyjaśniając, że „niekiedy dwa razy w miesiącu jeździłem ciągnikiem, jak takie było polecenie kierownika” (k.21 v akt).

Sąd Okręgowy dokonał dokładnej analizy tych wszystkich okoliczności i postępowanie dowodowe wskazuje, że wbrew twierdzeniom skarżącego podnoszonym w apelacji brak jest podstaw do przyjęcia, że we wskazanym okresie wykonywał pracę traktorzysty, a nie mechanika. Przedstawiona przez wnioskodawcę jako dowód umowa o pracę i angaż z 1980 roku nie podważają poprzednio dokonanych ustaleń (koperta – k.51 akt). Zawarcie umowy o pracę w charakterze traktorzysty nie oznacza, że takie stanowisko pracy zostało mu powierzone, skoro następnie pracodawca wykazywał, że w czasie całego okresu zatrudnienia wykonywał on pracę jako mechanik, co zresztą bardzo dokładnie wyjaśniał sam wnioskodawca i powołani przez niego świadkowie. Również angaż z adnotacją o powierzeniu stanowiska mechanika nie jest dowodowe na to, że dopiero od wskazanej w nim daty taka praca miała być przez wnioskodawcę wykonywana. Jednocześnie wątpliwości budzi fakt „cudownego” odnalezienia tych dokumentów, które niewątpliwie stanowiły część akt osobowych, na co wskazuje ślad po ich wszyciu do skoroszytu, a jak wynika z wyjaśnień wnioskodawcy złożonych na rozprawie apelacyjnej, były one przechowywane w domu brata, który odszukał je w czasie remontu mieszkania (protokół z rozprawy apelacyjnej 3:42 min.).

Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem cywilnym i jego zasady wyznaczają przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Wnioskodawca składając odwołanie od decyzji organu rentowego, odmawiającej prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym wobec nieudowodnienia 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, musiał liczyć się z koniecznością udowodnienia spornej okoliczności. W tym celu mógł skorzystać ze wszystkich dostępnych dowodów, ale inicjatywa w tym zakresie należała do niego stosownie do treści art. 3 KPC określającego obowiązek stron do przedstawiania dowodów oraz art. 227 KPC stanowiącym, że ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 KC.). Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu obciążają stronę, która nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku. Zgłaszany przez wnioskodawcę zarzut sprzeczności ustaleń Sądu przez ustalenie, że w okresie udowodnianym przez niego pracował nie jako mechanik (jak twierdził przez cały tok postępowania odwoławczego), ale jako traktorzysta jest całkowicie bezzasadny. Dowody przedstawione przez wnioskodawcę i jego twierdzenia nie pozwalały na jakąkolwiek dowolność Sądu ocenie tego materiału dowodowego, a tym bardziej, orzekania wbrew tym dowodom.

W tej sytuacji bezzasadne są zarzuty apelującego niewłaściwej oceny materiału dowodowego przez Sąd Okręgowy i braku wszechstronnej jego analizy.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i ocenił materiał dowodowy zgodnie z zasadami proceduralnymi, nie przekraczając granic zakreślonych w art.233 § 1 KPC. Wywody apelacji sprowadzając się do podważenia dowodów przeprowadzonych przez Sądem Okręgowym przez wskazanie na wątpliwą okoliczność podnoszoną obecnie w apelacji. Sąd Okręgowy wobec stanowczych i jednoznacznych dowodów nie miał żadnych podstaw do poszukiwania, czy wnioskodawca był zatrudniony jako mechanik, czy też może w innym charakterze.

Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i wnioski prawnicze zawarte w motywach zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba ich powtarzania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1997 roku II UKN 61/97 – OSNAPiUS 1998/3/104, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 roku I PKN 339/98 – OSNAPiUS 1998/24/776).

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uznał, że zaskarżony wyrok w pełni odpowiada przepisom prawa, dlatego apelacja nie może być uwzględniona.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na podstawie art.385 KPC orzekł, jak w sentencji.